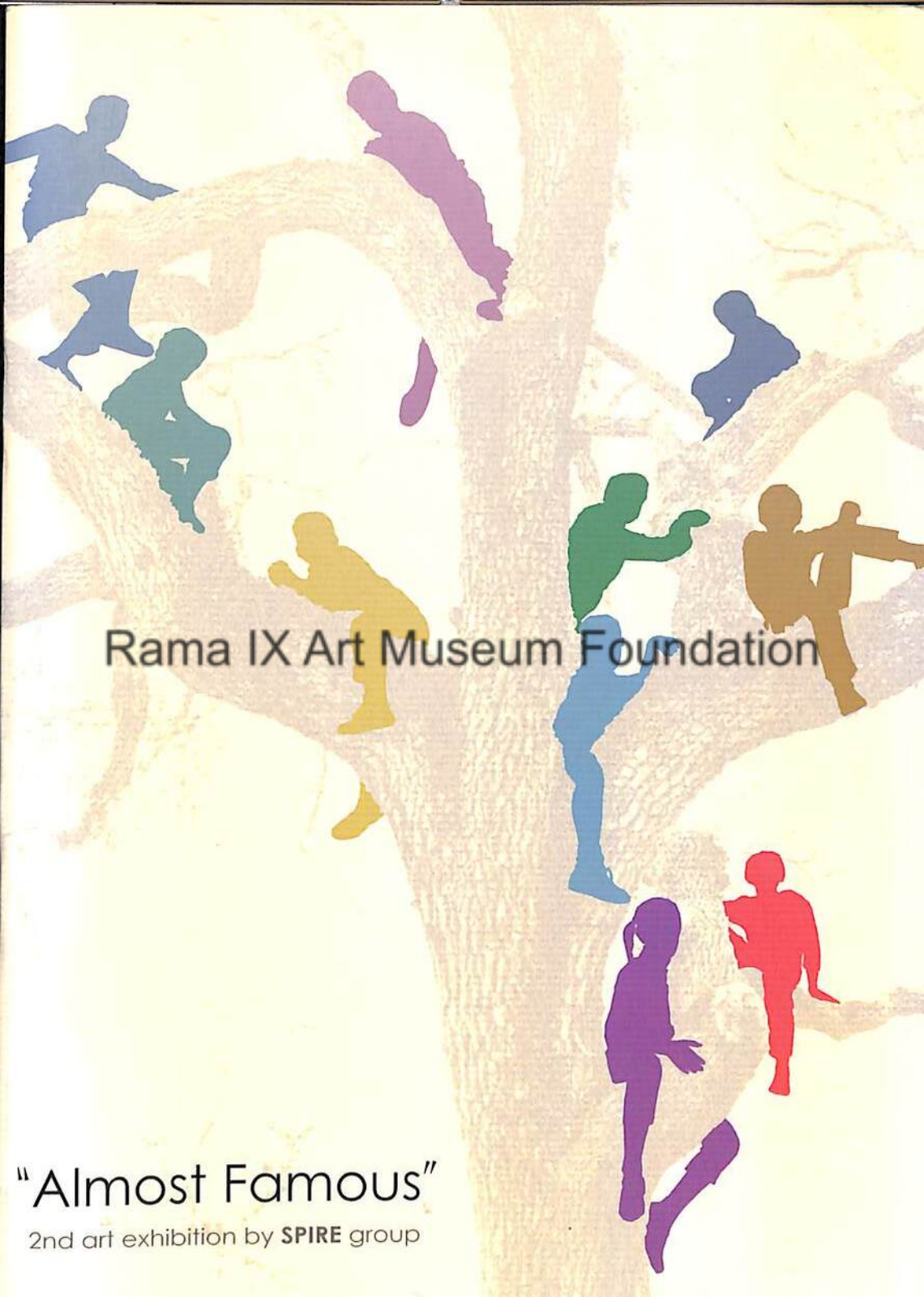

Rama IX Art Museum Foundation

"Almost Famous"

2nd art exhibition by **SPIRE** group

Rama IX Art Museum Foundation

"ALMOST FAMOUS"

2nd Art Exhibition by SPIRE group
At Silom Art Space,
Silom Galleria, Bangkok,
18 June - 18 July 2007.

สร้างสรรคศิลปะเพื่ออะไร

เรศ อภิพล กิ่งวิมล

การทำงานศิลปะอย่างจริงจัง หมกมุ่น และทุ่มเทในระดับที่เรียกว่า "มืออาชีพ" ซึ่งตรงกันข้ามกับการวาดรูปและปั้นรูปในเวลาว่าง หรือในวันหยุด เสาร์ อาทิตย์ ในแบบ "มือสมัครเล่น" นั้นในวงการศิลปะอาจมิได้หมายความว่า "ศิลปินอาชีพ" ในความหมายตรงตัวตามถ้อยคำของการเลี้ยงชีวิตตนเองและครอบครัวด้วยรายได้จากการขายผลงานศิลปะ ศิลปินจำนวนมากหรืออาจจะกล่าวได้เลยว่า ศิลปินส่วนใหญ่ในประเทศไทยจำเป็นต้องประกอบอาชีพอื่นๆ เพื่อให้ดำรงชีวิตอยู่ได้ โดยที่ยังสามารถทำงานศิลปะได้อย่างต่อเนื่อง เข้มข้น จริงจัง อย่างเช่นการเป็นครู เป็นอาจารย์สอนศิลปะ หรือการหารายได้จากการรับจ้างทำงาน "ศิลปะประยุกต์" ทุกๆประเภท ดันเหตุที่ไม่สามารถดำรงชีวิตเป็นศิลปินอาชีพได้อย่างที่ควรจะเป็นก็คือ เขาขายผลงานศิลปะไม่ได้หรือได้น้อยนั้นเพราะผลงานศิลปะมิใช่สิ่งที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตของมนุษย์โดยตรง ดังนั้นศิลปินส่วนใหญ่จึงอยู่ในฐานะที่ลำบาก ยากจน หรืออย่างตึกก็มีกินมีใช้ แต่ก็ไม่มั่นคง ทั้งๆที่เป็นงานที่ต้องเหน็ดเหนื่อยทั้งกายและใจอย่างที่สุด เมื่อพิจารณาในประเด็นนี้แล้วก็จะเกิดคำถามที่ตามมาว่าทำไมพวกเขาถึงต้องการเป็นศิลปิน หรือว่าทำไมยังปรารถนาที่จะทำงานศิลปะ ศิลปินมีจุดมุ่งหมายในชีวิตอะไร หรือว่าเขาทั้งหลายทำงานศิลปะไปเพื่ออะไร

คำตอบแรกที่เด่นชัด ง่าย ๆ และตรง ๆ ก็คือ ความรัก ความศรัทธา และความหลงใหลในศิลปะ ศิลปะมีพลังอันลึกลับและดึงดูดให้เขาหลงเข้ามาในโลกมหัศจรรย์นี้ส่วนใหญ่ตั้งแต่อยู่ในเยาว์วัย และเมื่อได้เข้าไปแล้ว ก็เหมือนกับมนต์สะกด ไม่ปรารถนาจะย้อนกลับสู่โลกภายนอกและอุทิศตัวอุทิศชีวิตให้กับศิลปะซึ่งอาจจะกล่าวได้ว่าสาเหตุหลักเกิดจากการแรงผลักดันภายในอันลึกลับหรือเกิดจากความจำเป็นที่เกิดขึ้นภายในจิตใจ ที่พวกเขาเองก็ไม่มีคำตอบว่าทำไม หรือเพราะอะไร หรืออาจกล่าวในอีกแง่หนึ่งก็ได้ ว่าเป็นการกำหนดของโชคชะตาหรือชะตากรรมที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ส่วนผู้ที่เชื่อในเรื่องของพระเจ้าก็อาจจะบอกว่าพระเจ้ากำหนดให้เขาเกิดมาเป็นศิลปิน ในอดีตศิลปินที่ทำงานศาสนาศิลปะใช้ศาสนา

จะมีพลังแห่งความศรัทธาในศาสนาประสานกับพลังศรัทธาในศิลปะกลายเป็นพลังสร้างสรรค์ที่ยิ่งใหญ่ สร้างผลงานที่เปี่ยมไปด้วยความงดงามและศาสนาปรัชญาที่เป็นอมตะปรากฏเป็นที่ประจักษ์มากมายอยู่ทั่วโลก

ส่วนคำตอบอื่นๆที่ร่องลงมาจากแต่มีลักษณะคล้ายกัน ก็คือการทำงานศิลปะเป็นการตอบสนองต่อความปรารถนาเป็นกิเลส เป็นความสุข ความสนุก ความสบายใจ หรือการทำงานศิลปะเป็นการปลดปล่อย ระบายอารมณ์ความรู้สึกที่กดตันอยู่ภายในจิตใจออกไป หรือแม้กระทั่งการทำงานศิลปะเป็นเหมือนการบำบัด รักษาภาวะแห่งจิตใจให้ผ่อนคลายความเคร่งเครียดลง เหตุผลการสร้างสรรค์ในมุมมองที่ลุ่มลึกลงไป ก็คือพวกเขาเชื่อว่าศิลปะคือ สิ่ง "ดีงามและจริงใจ" ที่เป็นคุณค่าช่วยสร้างโลกให้งดงามน่าอยู่ อันจะช่วยยกระดับจิตใจผู้คนให้ประณีตสูงส่งยิ่งขึ้น หรือถ้าจะมองในมุมกลับกันถึงประโยชน์ที่ศิลปินจะได้รับในทางตรงและทางอ้อม ทั้งทางด้านเกียรติยศชื่อเสียง การได้รับการยกย่องจากสังคมแล้ว การทำงานศิลปะของเขายังเป็นการค้นหาตัวตน และพิสูจน์การดำรงอยู่แห่งตัวตน รวมทั้งความปรารถนาที่จะอยู่เป็น "อมตะ" โดยการสร้างสรรค์ให้ศิลปกรรมอยู่เป็นตัวแทนของเขา ซึ่งถึงแม้เขาจะเสียชีวิตจากไปแล้วก็ตามแต่ผลงานยังคงอยู่ไปชั่ววันนิรันดร์

ดังที่ได้กล่าวไปแล้วว่าการดำรงสถานะเป็นศิลปินทำงานศิลปะเป็นหลักและการดำรงชีพครอบครัวอยู่ได้ในบ้านเราเป็นเรื่องยาก ถ้ามีการวิจัยทำ สถิติการประกอบอาชีพของนักศึกษาศิลปะที่จบออกมาจากสถาบันต่างๆทั่วประเทศ ศิลปะหลายร้อยคนแล้ว ก็คงจะประจักษ์ว่ามีผู้ที่จบออกมาแล้วเป็นศิลปิน ทำงานศิลปะเพียงอย่างเดียวมีน้อยมากจนอาจจะพิจารณาอย่างผิวเผินว่าหลักสูตรสอนศิลปะของแต่ละสถาบันล้มเหลว แต่ในความเป็นจริงนั้นการสอนให้คนทำงานศิลปะได้กับการประกอบอาชีพเป็นศิลปินนั้นเหมือนเป็นคนละเรื่อง คนละประเด็น เพราะการเป็นศิลปินมีปัจจัยเกี่ยวข้องอย่างลึกซึ้งกับสภาพ เศรษฐกิจ สังคม การศึกษาและวัฒนธรรม ในประเด็นเศรษฐกิจนั้นกล่าวสรุป

ได้อย่าง่ายๆคือคนส่วนใหญ่ทั่วโลกต้องคิดถึงเรื่องปาก เรื่องท้อง เรื่องยา เลือผ้า บ้าน รถยนต์ มือถือ หรือวัตถุอื่นๆ ที่ตอบสนองความต้องการทางกายก่อนจนเพียงพอ มีครบสมบูรณ์จนเกินพอ แล้วจึงจะนึกถึงสิ่งที่ตอบสนองความต้องการทางใจ ดังนั้นประเทศที่เจริญทางเศรษฐกิจ ศิลปะก็จะเจริญด้วยเป็นธรรมดา แต่ในระดับประเทศ ถ้าผู้นำมีวิสัยทัศน์ทางศิลปวัฒนธรรมที่ย่อมมองเห็นความจำเป็นของการพัฒนาทางจิตใจไปพร้อมๆกับการพัฒนาทาง "ปากและท้อง" หรือพัฒนาทางวัตถุ อย่างไม่อาจรอให้เป็นไปเองตามธรรมชาติได้

ในการศึกษาวิชาศิลปะเป็นเหมือนวิชาที่ไม่มีความสำคัญอะไร กล่าวได้ว่าถ้าจะไม่มีใครสอนศิลปะอยู่ในหลักสูตร การศึกษานอกโรงเรียนที่เป็น หอศิลป์ และพิพิธภัณฑ์ศิลป์ก็ยังคงอยู่ในยุคเริ่มต้น ยังไม่มีพิพิธภัณฑ์ศิลปะในระดับมาตรฐานสากล ในกรุงเทพฯ และในเมืองใหญ่บางแห่งของเมืองหรือทางศิลปวัฒนธรรมก็ยังไม่ค่อยมีบ้าง แต่จังหวัดอื่นๆส่วนใหญ่ทั้งประเทศคนไทยยังไม่รู้จักคำว่า "ศิลปะ" และได้ดูผลงานที่เป็น "ศิลปกรรม" จริงๆ

วัฒนธรรมในการดูงานศิลปะเก็บสะสม ประดับบ้าน และสำนักงานด้วยศิลปกรรมก็ยังคงอยู่ในยุคเริ่มต้น เพราะแต่เดิมศิลปะประสาณอยู่ในศาสนาพุทธอย่างแนบแน่น เป็นหนึ่งเดียว คนไทยในอดีตเมื่อดูจิตรกรรมฝาผนังจึงเห็นแต่เรื่องราวของพุทธประวัติ แต่ไม่ได้สำนึกถึงคุณค่าของศิลปะ วัฒนธรรมนี้จึงเป็นวัฒนธรรมใหม่ ที่จำกัดอยู่ในกลุ่มคนที่มีการศึกษาสูงและมีฐานะดีในกรุงเทพฯเท่านั้น ศิลปินหนุ่มสาวที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี และปริญญาโทออกมาใหม่ๆ จึงอาจจะอยู่รอดเป็นศิลปินได้น้อยมาก อันที่จริงถ้ามองย้อนกลับไปที่เปรียบเทียบกับช่วงเวลาเมื่อ 20-30 ปีที่แล้ว วงการศิลปะของเรามีพัฒนาการดีขึ้นอย่างช้าๆ ศิลปินที่ทำงานศิลปะเต็มเวลาอย่างอิสระมีมากขึ้น เพราะมีผู้ดูแลและผู้ซื้อศิลปกรรมมากขึ้น มีหอศิลป์เอกชนเปิดใหม่มากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามผู้ที่จบการศึกษาและดำรงอยู่เป็นศิลปินได้นั้นก็ยังเป็นเรื่องยาก เพราะมีปัจจัยภายนอกที่อยู่เหนือความสามารถ นอกเหนือ

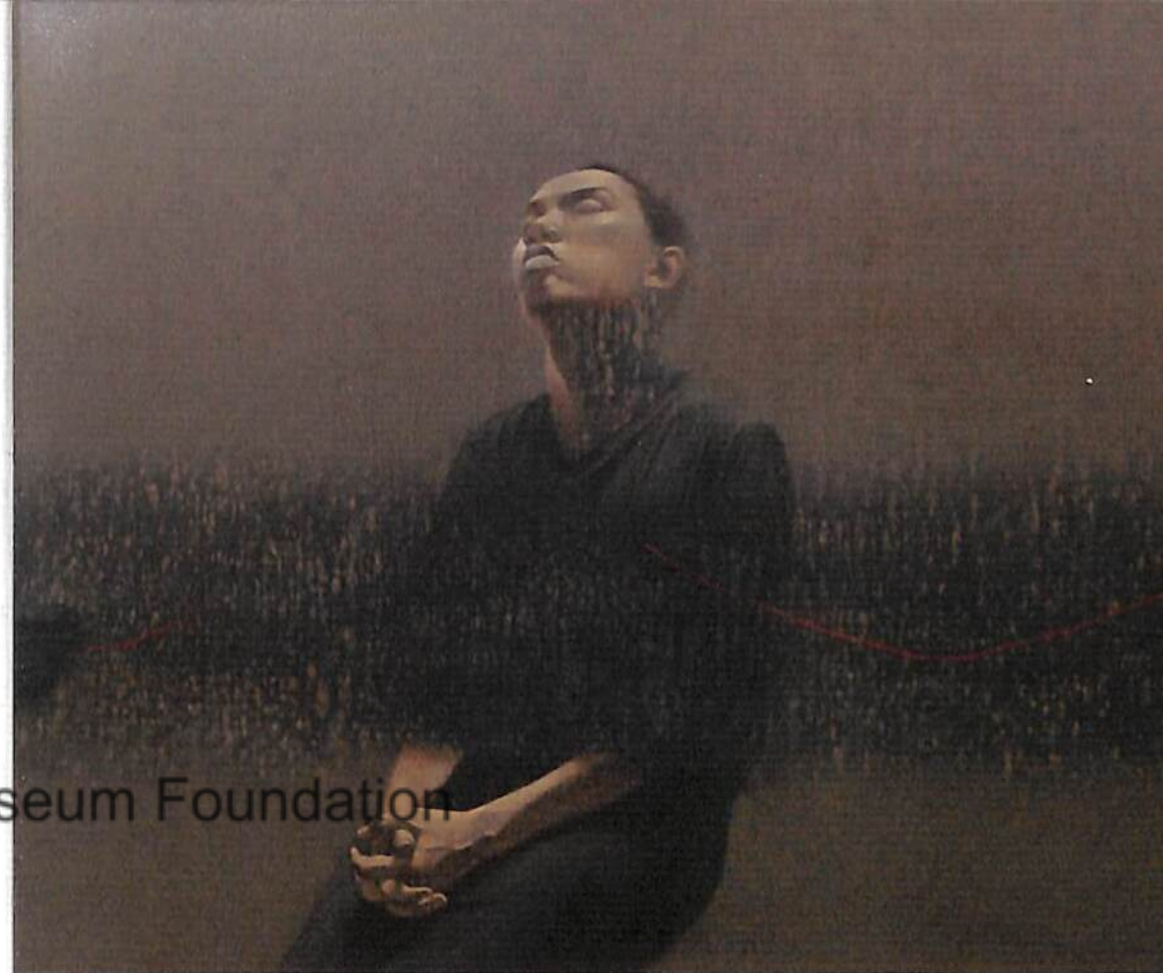
การควบคุมมากมาย แต่ปัจจัยภายในที่ควบคุมได้ สร้างได้ และพัฒนาได้ก็คือ ประการแรก จิตใจ ความศรัทธา ความเชื่อในคุณค่าของศิลปะ ความรัก ความผูกพันกับศิลปะ ความสุขในการทำงานศิลปะ ความปิติยินดีที่ได้เห็นผลงานชิ้นใหม่ๆ เสร็จสมบูรณ์ออกมา รวมไปถึงความสุขที่มีผู้ดูมาชื่นชมในผลงานถึงแม้จะขายไม่ได้ก็ตาม

ชีวิตของมนุษย์ร่วมสมัยในยุคแห่งวัตถุนิยม บริโภคนิยมนี้มนุษย์ส่วนใหญ่มุ่งมันแสวงหา "เงิน" เพื่อไปซื้อ "วัตถุ" โดยหลงผิดคิดว่า "เงิน" และ "วัตถุ" นั้นให้ความสุขได้ ข้อคิดสำหรับศิลปินหนุ่มสาวก็คือ "ศิลปะ" ให้ความสุขที่แท้จริงตามความปรารถนาส่วนลึกแล้วโดยอาศัย "เงิน" เพื่อการยังชีพไม่ให้อดอยากจนเกินไปก็น่าจะเพียงพอแล้ว

Rama IX Art Museum Foundation

ART WORKS

Rama IX Art Museum Foundation

NARAKORN
SITTITES

Vanishing No.2,
130 x 150 cm.,
acrylic and oil on canvas, 2007.

UTTAPORN
NIMMALAIKEAW

White sense (Mom),
120 x 150 cm.,
mixed technique, 2007.

BOONCHUEW
KEARDREE

Untitled,
150 x 175 cm.,
mixed technique, 2006.

MARISA
EAIMWONG

Little birds,
130 x 155 cm.,
oil on canvas, 2007.

MONGKOL
LHEE

สระบัว,
180 x 200 cm.,
oil on canvas, 2007.

TANUPON
EN-ON

Untitled,
60 x 80 cm.,
acrylic and charcoal on canvas, 2007.

THOSAPOL
BORRIBOON

Meteorite No.1,
80 x 100 cm.,
acrylic on canvas, 2007.

Rama IX Art Museum Foundation

PHANSA
BUDDHARAKSA

ขยะ (Trashy),
140 x 350 cm.,
mixed technique, 2006.

JARATSRI
PRASONGDEE

ตั้งต้อง,
variable dimension.,
mixed media, 2007.

Ma IX Art Museum Foundation

NITHIPHAT
HOISANGTHONG

Untitled (Buddha),
variable dimension.,
mixed media, 2007.

นรากร ลิทธิเทศ

เกิด 4 กุมภาพันธ์ 2523

ที่อยู่ 95/8 หมู่ 10 ตำบลหนองปรือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี 20150
โทร. 081-862-0779

E-mail narakorn94@hotmail.com

Website www.tallpoppiesart.com

การศึกษา

- วิทยาลัยอาชีวศึกษา ชลบุรี
- ศิลปบัณฑิต (จิตรกรรม) คณะศิลปกรรม ศูนย์กลางสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
- กำลังศึกษาระดับปริญญาโท สาขาจิตรกรรม คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ทุน

- 2544 - ทุนการสร้างสรรค์ศิลปะ "มูลนิธิรัฐบุรุษ พลเอกเปรม ติณสูลานนท์"
- 2549 - ทุนการศึกษาฐานเพื่อสร้างสรรค์ศิลปะ ณ มณฑลกวานลี ประเทศจีน โดย ทุน ดร. ชุมพล พรประภา

อัฐพร นิมมาลัยแก้ว

เกิด 8 กรกฎาคม 2523

ที่อยู่ 386 หมู่ 1 ซ.ประชาอุทิศ เขตทุ่งครุ กรุงเทพฯ 10140
โทร. 089-104-8052

การศึกษา

- ปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต จิตรกรรม ภาควิชาจิตรศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
- ปริญญาศิลปมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตรกรรม คณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร

เกียรติประวัติและการแสดงงาน

- 2544 - นิทรรศการ NOKIA ART AWARDS ASIA PACIFIC ครั้งที่ 2
 - รางวัลประกาศเกียรติคุณการประกวดศิลปกรรมยอดเยี่ยมแห่งประเทศไทย โดยกลุ่มบริษัทฟิลิปโมอริส
 - นิทรรศการศิลปกรรมร่วมสมัยของศิลปินรุ่นใหม่ ครั้งที่ 18
- 2546 - รางวัลประกาศเกียรติคุณ การประกวดศิลปกรรมยอดเยี่ยมแห่งประเทศไทย โดยกลุ่มบริษัทฟิลิป โมอริส
 - รางวัลศิลปินที่มี "ศิลปะประดิษฐ์" นิทรรศการศิลปกรรมร่วมสมัยของศิลปินรุ่นใหม่ ครั้งที่ 20
 - นิทรรศการจิตรกรรม "OUTSIDE TO INSIDE" โดย นรากร ลิทธิเทศ และ วราพร สกุลปัญญาโชติ ณ หอศิลป์จามจุรี
 - การประกวดศิลปกรรม "นำสิ่งที่ได้ดูชีวิต" ครั้งที่ 15
- 2547 - รางวัลยอดเยี่ยมอันดับ 2 การประกวดจิตรกรรมร่วมสมัย พานาโซนิค ครั้งที่ 6
 - รางวัลเกียรติคุณอันดับ 3 เหรียญทองแดง ประเภทจิตรกรรม การแสดงศิลปกรรมแห่งชาติครั้งที่ 50
 - รางวัลเกียรติคุณ เหรียญเงิน "ศิลป์ พีระศรี" การแสดงศิลปกรรมร่วมสมัยของศิลปินรุ่นใหม่ ครั้งที่ 21
 - รางวัลพิเศษ การประกวดศิลปกรรม "นำสิ่งที่ได้ดูชีวิต" ครั้งที่ 16
 - รางวัลระดับทอง การประกวดศิลปกรรม "ศิลปกรรมสามารด" ครั้งที่ 1
- 2548 - นิทรรศการศิลปะ "CREDESCENCE" โดย นรากร ลิทธิเทศ และ อุทกศักดิ์ ร้อยแก่นจันทร์ ณ Tang Gallery
- 2549 - นิทรรศการศิลปะ "Body Talk" โดย นรากร ลิทธิเทศ และ Einhard Zhang ณ Gallery Opium , พัทยา
 - นิทรรศการศิลปะ "The Way to Art" ณ PSG Art Gallery มหาวิทยาลัยศิลปากร, กรุงเทพฯ
 - นิทรรศการเฉลิมพระเกียรติ "8 ทศวรรษศิลปะใน วิถีกาลที่ 9" ณ หอศิลป์สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ

เกียรติประวัติและการแสดงงาน

- แสดงนิทรรศการเดี่ยว "Introducing Uttaporn Nimmalai" ณ Craigscoff Gallery ไคโรนโด ประเทศแคนาดา
- รางวัลเกียรติคุณอันดับ 1 เหรียญทอง การแสดงศิลปกรรมร่วมสมัยของศิลปินรุ่นใหม่ ครั้งที่ 16
- รางวัลพิเศษ นิทรรศการศิลปกรรมร่วมสมัย "นำสิ่งที่ได้ดูชีวิต" ครั้งที่ 14
- รางวัลดีเด่น การแสดงงานจิตรกรรมร่วมสมัย พานาโซนิค ครั้งที่ 5
- รางวัลประกาศเกียรติคุณ การประกวดศิลปกรรมยอดเยี่ยมแห่งประเทศไทย โดยกลุ่มบริษัทฟิลิปโมอริส
- รางวัลดีเด่น นิทรรศการศิลปกรรมร่วมสมัย "นำสิ่งที่ได้ดูชีวิต" ครั้งที่ 15
- รางวัลยอดเยี่ยม การประกวดศิลปกรรม ปตท. ครั้งที่ 18
- "แต้มสี ปันฝัน สร้างสรรค์ สังคมไทย" ระดับประชาชนทั่วไป
- รางวัลยอดเยี่ยมอันดับ 1 การแสดงงานจิตรกรรมร่วมสมัย พานาโซนิค ครั้งที่ 7
- รางวัลเกียรติคุณอันดับ 1 เหรียญทอง การแสดงศิลปกรรมแห่งชาติครั้งที่ 51
- รางวัลที่ 3 เหรียญทอง ประเภทจิตรกรรม อะมตะ อาร์ต อวอร์ด ครั้งที่ 2
- รางวัลยอดเยี่ยม The Sovereign Asian Art Prize 2006 ประเทศฮ่องกง
- ร่วมแสดงงาน Beibu Biennale of Contemporary Art Award Exhibition 2007 ประเทศญี่ปุ่น

Rama IX Art Museum Foundation